

Un Bosch al continent africà

'La via africana' ha estat l'obra guanyadora del premi Joan Fuster d'assaig. El seu autor, Alfred Bosch (Barcelona, 1961), és professor d'història africana a la Universitat Pompeu Fabra.

En el moment en què el jurat del premi Joan Fuster d'assaig decidia que l'obra que mereixia el guardó era *La via africana* d'Alfred Bosch, l'autor es trobava a Sarajevo per motius de feina. Bosch, de 35 anys d'edat, és doctor en Història, president del Centre d'Estudis Africans i professor d'Història d'Àfrica a la Universitat Pompeu Fabra. En la seua densa activitat literària, en què destaquen les seues contribucions a antologies de narrativa i traduccions, s'hi pot trobar el recull de contes *Cronicàlia*, que va veure la llum el 1986, quan l'autor només comptava 24 anys. Posteriorment, Bosch ha cultivat el gènere assagístic en *Nelson Mandela, l'últim Home-Déu*, publicat el 1995, i que li va reportar el premi Carles Rahola. El mateix any Alfred Bosch aconseguí també el premi Documenta –guardó d'Edicions 62 per a menors de 35 anys– per *Herois d'Azània*, un recull de contes que parteixen d'una imatge ideal d'una Sud-àfrica on els negres governen. En aquestes obres, Bosch perfila un estil molt personal que, en una entrevista publicada recentment en EL TEMPS arran de l'edició d'*Històries d'Azània*, l'escriptor relacionava amb el fet que va aprendre a escriure en anglès: "això, que de petit et fa sentir diferent, ha acabat essent una font de riquesa". I afegia Bosch: "Per sort, el meu pare tenia una cura extrema per la llengua parlada i això em va facilitar l'aprenentatge del català".

Bosch ha col·laborat amb gran nombre de mitjans de comunicació, entre els quals destaquen el *Diari de Barcelona*, *El Correo Catalán*, *El País*, *l'Avui* i EL TEMPS, on ha publicat reportatges diversos sobre conflictes internacionals.

Precisament, els diferents conflictes que viu el continent africà és el tema de l'obra guanyadora del premi Joan Fuster. En *La via africana* s'analitza el drama de diferents estats d'aquest continent arran de l'intent fracassat de traslladar-hi l'esquema nacional europeu. Així, l'assaig comença a partir d'una anècdota: l'autor arriba a un hotel d'un estat africà i quan va a firmar al registre veu que un altre hoste ha omplert el buit de nacionalitat amb la paraula "tribu". A partir d'aquí, l'autor recorre els conflictes interns que divideixen els estats en tribus, ètnies i nacionalitats unides –o separades– per unes fronteres artificials que sorgiren com a fruit de

ARXIU / RICARD CUGAT

Alfred Bosch. Ha estudiat el drama dels estats africans.

l'administració colonial dels països europeus. Així, Nigèria, Etiòpia –amb els conflictes d'Eritrea i Abissínia– o Sud-àfrica són escenaris de l'assaig que l'autor coneix directament. Com a corresponal de diversos mitjans, va visitar cinc vegades aquest últim país en els moments en què l'*apartheid* ofegava amb més força la majoria de la població sud-africana i va entrevistar els màxims dirigents de la resistència *antiapartheid*.

És per això que un dels membres del jurat del premi Joan Fuster destacava dissabte que Bosch ha convertit "el que podia ser una pesada acumulació d'informació en interpretació i assaig". El rigor s'uneix, doncs, a l'amenitat en un recorregut per la diversitat i complexitat del continent africà.

Àlex Milian